

ALPER AKÇAM

DEMOKRATİK DANGALAKLIK!

Ülkemiz geri döndürülemez gibi görülen bir yolda, hızla karanlık bir boşluğa doğru sürükleniyor.

ABDli sivil-darbeci milyarder Soros, ve ABD'nin CIA benzeri casus-danışmanlık örgütü NED (National Endowment for Democracy) görevlerini yerine getirmişlerdir! Soros, 2005 yılında "türban sorununu çözeceğim" dememiş miydi?

Dinsel bir sembol sayılsa bile, türbanın üniversitelerde serbest bırakılması toplumun çoğunluğu tarafından onaylanmış gibi...

2 Temmuz 1993 günü arkasında bir CIA komplosu varlığının konuşulduğu ve 37 aydının, sanatçının alevler ve dumanlarla öldürüldüğü ünlü Sivas olaylarında canını kıl payı kurtarabilmiş Aziz Nesin'in oğlu Prof. Dr. Ali Nesin, özgürlük adına üniversitelerde türban giyilmesinden yana olduğunu açıklıyor!

Ülke gündemi, geleceğimizi doğrudan etkileyecek yaşamsal bir sorunla karmakarışık olmuşken, 1960'lı ve 70'li yılların toplumsal muhalefetinde en vurucu yerlerde yer almış olan üniversite gençliği ve çalışan yığınları temsil eden sendikalar, dernekler büyük ölçüde sessiz kalmaktadırlar. Sol kesimin adayları olarak ve Kürt örgütlerinin desteğiyle parlamentoya girmiş Ufuk Uras, türban için yapılan Anayasa oylamasında beyaz oy kullanacağını söylüyor. KESK, Eğitim-Sen, TTB, TMMOB, Barolar Birliği gibi örgütler, üye tabanından gelebilecek olası tepkelere engel olma düşüncesiyle yaptıkları göstermelik karşı çıkışlar dışında önemli bir eylemlilik içinde olmuyorlar.

Daha neler olup bitiyor bu ülkede... Televizyonların sevilen dizisi "Hatırla Sevgili"de, Fahri Aral, "Kanlı Pazar'ı yaratanlar İlim Yayma Cemiyeti'nin adamları

değil mi?" diye sorunca işinden oluyor. ABD paralarıyla kurulmuş örgüt ve politikalar ülkede her şeye egemen olma yolunda büyük adımlar atıyorlar.

Bugünlere nasıl geldik, çıkış yolu nedir?

12 Eylül faşizminin ülkemizde nasıl bir süreci başlattığını, Kemalizm'e karşı hiç de adaletli bir tutum takınmamış olsa da yakın geçmişle ilgili önemli ipuçları yakalamayı başarmış Fransız tarihçi Ettiene Copeaux'tan izleyelim. *"Devlet Planlama Teşkilatı (DPT), 1983'te devletin kültür politikası üstündeki denetimini arttırmak ve sürekli kılmak için bir 'milli kültür raporu' önermiş, 1982 Anayasası ile kurulan Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ise, 1986'da, dönemin basıncına Aydınlar Ocağı fikirlerinin onaylanması olarak değerlendirilen bir politikayı kabul etmiştir."* (Ettiene Copeaux, *Türk Tarih Tezinden Türk İslâm Sentezine*, s. 86).

Aydınlar Ocağı, 14 Mayıs 1970'te kurulmuştur. Üyelerinin birçoğu 1954 yılından bu yana etkinliğini sürdüren İlim Yayma Cemiyeti'nin de üyesidirler. Üyeleri arasında daha sonra ülke yönetiminde önemli görevlerde bulunacak (Başbakan ve Cumhurbaşkanı Turgut Özal, TRT Genel Müdürü Nevzat Yalçıntaş gibi...) olan önemli adlar, uzun süre Aydınlar Ocağı'nın yayın organı gibi çalışan Türkiye Gazetesi yazarı Ahmet Kabaklı da vardır. *"Aydınlar Ocağı, 12 Eylül 1980'deki askeri darbeden zarar görmemiş (...) dinin toplumdaki yerini resmileştiren yeni iktidar tarafından çalışmaları onaylanmıştır."* (Ettiene Copeaux, *Türk Tarih Tezinden Türk İslâm Sentezine*, s. 85).

Aydınlar Ocağı'nın "sivil demokrasi" içinde hangi görüşün sözcülüğünü yapmakta olduğunu bilebilmek çok zor değildir. Aydınlar Ocağı'nın *"Din kültürün özü, kültür ise dinin bir biçimidir"* şeklinde özetlenebilecek dünya görüşü devletin resmi görüşü olarak da onaylanacaktır. *"Bu görüşler, 1982'den sonra resmi kültürel yaşamı merkezileştiren AKDTYK (Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurulu) tarafından somutlaştırılır ve resmileştirilir. Anayasa'nın 134. maddesiyle kurulan bu kurum, Türk Tarih Kurumu ve Türk Dil Kurumu etkinliklerinin eşgüdümünü sağlamakla yükümlüdür. AKDTYK'nun 10. oturumuna sunulan ve kabul edilen rapor (20 Haziran 1986)"* da şöyle

denilir: *“Türk milleti bozkır ve İslâm medeniyetlerinin kurucusu ve temsilcisidir.”* (Ettiene Copeaux, *Türk Tarih Tezinden Türk İslâm Sentezine*, s. 87).

Ettiene Copeaux’tan devam edelim... *“Bu kültür kurumunun adını Atatürk’ten aldığını ve 1980 darbesinden sonra Mustafa Kemal kültürünün yeniden güçlendirildiğini unutmayalım. Rapor, Türk-İslâm sentezinin onaylanması olsa da, yandaşları özel sohbetlerde Kemalizmden kurtulabilseler mutlu olcaklarını söyleseler de, Atatürk’ün kaynak gösterilmesi zorunludur.”* (Ettiene Copeaux, *Türk Tarih Tezinden Türk İslâm Sentezine*, s. 88-89).

12 Eylül 1980 sonrası DPT raporu uyarınca çok daha sıkı denetlenen resmi kültür ve eğitim politikalarının dayanak noktasını oluşturmuş Aydınlar Ocağı’nın ne kadar *“sivil ve demokrat”* olduğu, ilişkileriyle apaçık ortadadır. *“Soğuk savaş döneminde hayli iş yapmış olan Aydınlar Ocağı’nın etkin kurucularından Prof. Aydın Yalçın ‘Yeni Forum’ dergisinin başyazarı idi ve 16-19 Eylül 1991’de Bodrum Yalıkavak’ta ‘Club Monakus’ adlı tatil sitesinde, Ameriken istihbaratçılarının ve uzmanlarının, Türk Dünyası temsilcilerinin, Türkiye entellektüellerinin, Türkiye medyasıların, CIA destekli Hürriyet Radyosu (Radio Liberty)’ndan Amerikalı ve Türk yöneticilerin, daha sonradan liberal dernekler kuracak olanların katıldığı geniş, bazılarına göre bilimsel olan dört günlük bir toplantı düzenlendi. (...)ABD’liler, NED’in katkılarıyla gerçekleştirilen toplantıya, büyük önem verdiklerini hem kurumsal anlamda, hem de deneyim birikimi anlamında özgün delegasyonu gösterdiler. Tanınmış kişilerin başında 1980 öncesinin CIA İstanbul İstasyon Şefi olarak görev yapan Paul Bernard Henze ve CIA Ortadoğu-Uzakdoğu uzmanı Graham Edmund Fuller geliyordu. Henze ve Fuller, toplantıya RAND şirketi adına katılıyorlardı.”* (Mustafa Yıldırım, *Sivil Örümceğin Ağında*, s. 72).

Toplantıyı düzenleyenler arasında bulunan NED’e gelelim şimdi... *“1983 sonlarında ABD Kongresi’nin onayıyla NED (National Endowment for Democracy), yani Ulusal Demokrasi Fonu kuruldu. CIA emeklisi Ralph Mcgehee bu kuruluşun işlevini, deneyimli istihbaratçı söylemiyle şöyle yorumluyor: ‘CIA’in ülkelerin kurtarılması operasyonlarda kullanılan birçok işlevinin NED’e transfer edilmesiyle Demokrasi için Ulusal Fon’un kullanımına gidildi. CIA’in örtülü eylemlerine ek olarak Uluslar arası Kalkınma Ajansı*

(AID) ve Birleşik Devletler İstihbarat Ajansı (USIA) da, 'demokrasi yayma' operasyonlarında yer almaktadırlar. Avrupa'da yerleşik ve çoğu Birleşik Devletler tarafından farayla beslenen hükümet-dışı örgütler (NGO)lar de, doğrudan ya da dolaylı olarak, bu operasyonlarda yer alıyorlar. Bu tür örgütler ve ajanslar aşağı yukarı açıktaysalar da, CIA, hükümetleri destekleme ve yıkma gibi birinci rolü elinde bulundurmaktadır'' (Mustafa Yıldırım, Sivil Örumceğin Ağında, s. 25-26). Aynı sayfada yer alan dipnottan, bu açıklamaları yapan emekli CIA uzmanı Rlph McGehee'nin güvenlik birimlerince yapılan baskı ve tacizler sonunda yayınlarını durdurmak zorunda kalmış olduğunu öğreniyoruz.

"Yeni Forum" dergisinde 12 Eylül 1980 sonrası Türkiye'de iktidar politikalarının yürütücüsü olmuş Aydınlar Ocağı'nın kurucusu Aydın Yalçın'dan başka CIA Türkiye istasyon Şefi Paul Henze de yazı yazmaktadır. Uğur Mumcu bu derginin ABD'den aldığı paranın ilk taksidini açıklamış, 50.000 Dolarlık ilmiğin ucunu 1989'da yakalamıştı (agy, s. 76).

Uğur Mumcu, 22 Ocak 1993'te, ölmeden iki gün önceki yazısında, CHP Genel Sekreteri Ertuğrul Günay'ın da destekleyenlen arasında bulunduğu bir yasa tasarısıyla imam hatip çıkışlıların harp okullarına alınmasına çalışıldığını açıklıyordu. Mumcu ölünce yasa rafa kaldırılmış, silahlı kuvvetlerin ele geçirilmesi, ya da yıpratılması çalışmaları bugünlere uzanan bir sürece bırakılmıştı.

Aydın Yalçın da Yeni Forum'da yaptığı bir açıklama ile "totaliter rejimlere karşı vermekte oldukları mücadele" doğrultusunda aldıkları yardımın gizli kapaklı olmadığını duyurmuştu.

İlişkiler ağını sürdürelim...

1990'dan sonra, Doğu'yla Batı'ya ayıran "duvar" yıkılınca, ülkeleri komünizm tehdidi ile korkutarak, onlar üzerinde siyasal egemenlik kurma işi pek geçerli olmayacaktır... Yeni bir kaynak bulunmalıdır.

“Kasım 1996’da, ABD’nin devlet sekreteri Warren Christopher, ‘Din ve inanç hürriyetini yaygınlaştırmanın Birleşik Devletler’in çıkarlarının artırılmasını sağlayacağı’ gerekçesiyle ACRFA (Advisory Committee on Religious Freedom Abroad / Dış Ülkelerde Din Hürriyeti Danışma Komitesi örgütünü oluşturdu. (...) ABD Başkanı, Danışma Komitesi’ne her dini, mezhebi gözeterek cemaat temsilcileri atadı.” Mustafa Yıldırım, Sivil Örümceğin Ağında, s. 439-440). ABD politikasının kendine karşı direnen güçlere karşı kullanacağı yeni koçbaşı belli olmuştur: “Din Hürriyeti!”

1999 yılında T.B.M.M.’ne türbanla giren Fazilet Partisi Milletvekili Merve Kavakçı aynı zamanda ABD vatandaşıdır. Olaylı bir süreçten sonra ABD’ye dönmüş ve orada şehir şehir, üniversite üniversite gezerek “din hürriyeti” adına konferanslara katılmıştır. “Din hürriyeti” politikasının ülkemizdeki en önemlisi temsilcisi F. Gülen, yıllardır ABD’de yaşamakta, okulları, yayınları ve çalışmalarıyla ABD politikalarını Asya’nın en uzak noktalarına taşıma işlevini sürdürmektedir.

CIA ile ilişkili olduğu bilinen Georgetown Üniversitesi’ndeki “Turkish Studies” bölümü, ABD hükümetine Türkiye’de laiklik karşıtı politikalar için veri hazırlamaktadır.

Uğur Mumcu cinayetinden sonra ve başka gösterilerde atılan bir slogan yanlıştı... Slogan, “Molla’lar İran’a!” değil, “Mollalar Washington’a!” olmalıydı.

Uğur Mumcu cinayetinden sonra, bir dönem önceki Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Mustafa Yiğit, cinayetle ilgili olarak CIA ve MOSSAD’dan yardım istenmesinin yanlış olduğunu söylemişti.

1980’lerin sonunda özel sohbetlerde konu edilen “Kemalizmden kurtulmak” kavramı, 21. yüzyılın ilk on yılının sonlarına doğru devletin en etkili ve yetkili yerlerindeki kişiler tarafından da açıkça dile getirilmeye başlanacaktır. “Kemalizm”e karşı cephenin en ön saflarında da Türk-İslâm sentezcisi iktidar ile işbirliği yapmakta olan kimi “solcu” ve Kürt milliyetçisi aydınlar yer alacaklardır.

Yanıbaşımızdaki coğrafyada kan gövdeyi götürürken ve Türkiye de bu karmaşanın içine sürüklenmeye çalışılırken, anlı şanlı yayınevlerimiz Kemalizm'e karşı tuğla iriliğinde kitaplar çıkaracaklar, Nobel ödülü almış Orhan Pamuk'a kadar büyük yazar ve eleştirmenlerimiz (!) Kemalizm ve ulusalcı düşünce eleştirisi için yarışa gireceklerdir.

Demokratik dangalaklarımız, tüm bu olup bitenlere karşın, hâlâ türbanın bir özgürlük sorunu olduğunu söylüyorlarsa, söz konusu olan bir bilgisizlik değil, emperyalist politikalarla bilinçli bir işbirliğidir. Georgetown Üniversitesi'ndeki "Turkish Studies" bölümünün yıllarca başkanlığını yapmış olan kişi, şu an Sabancı Üniversitesi'nde öğretim görevlisidir. Bazı üniversitelerimiz, bir ayağı ABD, bir ayağı işbirlikçi firmaların dolgun ücretli danışmanlığı olan öğretim üyeleri tarafından istila edilmiş gibidir.

Ülke gündemimiz çok dolu... Yoksul halk yığınları "din hürriyeti" için seferber edilmeye çalışılırken, ekmeğinin ardındaki insanlarımız kaçak atölyelerdeki patlamalarda bir günde yirmi üç can birden veriyor, dünyanın en sayılı tersanelerinden olan Tuzla Tersanesi'nde neredeyse haftada bir işçi iş kazasında ölüyor; tüm olaylardan sonra, işçilerin sigortasız çalıştırıldığı anlaşılıyor.

Bizim "sivil demokrasici" ve "din hürriyetçisi" demokratik dangalaklarımızda tıs yok!

Sormak gerek halkın isteğine sözcülük yaptıklarını ileri süren bu demokratik dangalalara; 1950'li yıllardaki onca karşı propagandaya ve karalamaya karşın halk Köy Enstitüsü isterken ne diye imam-hatip okulu açıldı diye?

ABDli uzman Dr. Kate V. Wofford'un 1952 tarihli raporuna göre, Beşikdüzü, Pulur, Düziçi, Kepirtepe, Dicle Köy Enstitülerine başvuran 2660 öğrenciden 362'si kabul edilip diğer 2298'i geri çevrilmişti. Raporu aktaran Fay Kirby'ye göre bu rakamlar çok tipik olmayıp başvurular çok daha yüksek düzeydedir. (Fay Kirby, Türkiye'de Köy Enstitüleri, s. 411, 412). "1953'de bir başka uzman da 50 öğrenci alan bir

enstitüye 2000 başvurunun yapılmış olduğunu yazacaktı.” (Mahmut Makal, Köy Enstitüleri ve Ötesi, s 70).

Aynı yıllar köylüden ve halktan hiçbir talep olmadığı halde, yurt çapında imam-hatip okulu açma yarışı başlatılmıştır. Okullara din derslerinin konması, 1937 yılında sayıları 0'a düşmüş imam-hatip okullarının yeniden açılmaya başlaması ise Demokrat Parti iktidarının öncesine, CHP iktidarı zamanına denk düşer...

Bizim demokratik dangalaklar, fareli köyün kavalcısı ABD emperyalizminin peşinden karanlığa doğru giden kör sıçanlara benziyorlar. Kulaklarındaki özgürlük şarkısını kimin çaldığı, ülkenin nereye gittiği de onlar için hiç önemli değildir.

Ne koşullandırılarak türban giyindirilmiş zavallı kızlarımız, bacılarımız, ne de özelleştirme ve “babalar gibi satma” politikalarının sonucu olarak boğaz tokluğuna ölüme mahkûm edilmiş garip insancıklarımızın siyasi tercihleri bizi yanıltmasın; onlara düşman kılmasın...

Kimsenin politik seçimine karışmak gibi bir niyetimiz yok elbette de olamaz. Elbette ki, isteyen de istediği başka bir örgütte, kendi seçimine göre ayrı bir politik savaşım içinde de olacaktır. Yalnız, tarihin ikinci kez yanılmayın diyen sesini unutmayalım. Muhalefetteki sosyal demokrat parti genel başkanının 19. Şubat 1998 tarihinde Zaman gazetesine yaptığı bir açıklamada “kimsenin Fethullah Gülen’den çekinmesine gerek yok” demiş olduğunu anımsıyoruz. Ondan kırk gün sonra, diğer sosyal demokrat parti başkanı da Fethullah Gülen’in çalışmalarını övüp, “irtica bunun neresinde” diye soruyordu.

Çözümün kaynağı kendimizdedir sevgili dostlar! Anadolu’yu canlandırmış Tonguç karşıduruşuyla bir kez daha halkımızla kucaklaşmak, türbanı kullanarak Türkiye’yi bir ABD üssü yapmak isteyen emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı direnmek zorundayız. Belki de, yüz yıl önceki Jön-Türkler gibi yeniden halka doğru gitmeliyiz. Tonguç’un kendi elleriyle onardığı çatıları bu kez dernek olarak ülke çapına yaymak için, halkın içinde yeniden var olmak için, hiç geç değil zaman...

12 Şubat 2008, Ankara,

alperakcam@gmail.com